

Bài 78 - Hai cuộc triển lãm cùng ngày

Le Văn Khoa

Không hẹn mà hò, cuối tuần này có hai cuộc triển lãm ảnh diễn ra cùng lúc, khai mạc cùng ngày, một khai mạc lúc 10 giờ, một khai mạc lúc 11 giờ. Như vậy làm sao tôi tham dự lễ khai mạc cả hai được? Bạn có thể hỏi như thế, nhưng bạn không nên bận tâm, vì một cuộc triển lãm ở Little Saigon, Westminster, và cuộc triển lãm kia ở San Jose, California. Do đó dù bạn có lái máy bay đi cũng không thể nào đến kịp giờ. Vậy thì đành chịu. Tôi ghi ra vài điểm chính để thông tin cho bạn vậy. Nếu bạn là người ở Nam California, mời bạn đến dự buổi triển lãm ảnh của Lưu Thanh Vương, lịch trình như sau:

Triển lãm ảnh và ra mắt sách ảnh Lưu Thanh Vương tại phòng triển lãm của nhật báo Việt Herald, số 14861 Moran Street, Westminster, Ca 92683, khai mạc lúc 11 giờ sáng Thứ Bảy, 15-1-2011.

Lưu Thanh Vương là người đam mê và hăng say chụp ảnh. Anh đi nhiều, chụp hình nhiều, đến nay thực hiện cuộc triển lãm cá nhân đầu tiên. Anh thiên về ảnh phong cảnh, đa dạng. Anh có nhiều ảnh màu sắc sắc sỡ, nhưng cũng có những ảnh lẳng đọng, nhẹ nhàng.

Mời bạn xem vài ảnh tiêu biểu của Lưu Thanh Vương.

Ảnh chụp lúc ánh sáng thật thấp, tương phản mạnh giúp nổi những vân đất bùn khô. Rất tiếc Lưu Thanh Vương không cung cấp tên ảnh nên tạm thời ta xem ảnh mà không tên vậy. Tuy nhiên ta chỉ cần xem ảnh đẹp mà có ảnh đẹp là quý rồi.

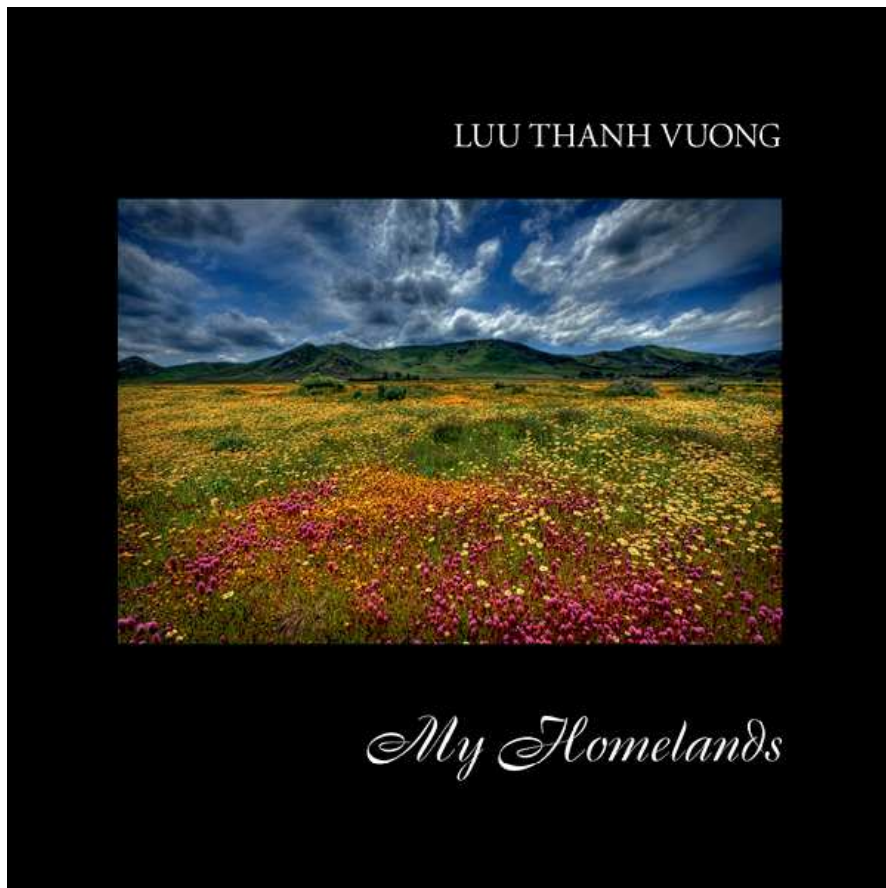

Xem ảnh lá thu của Lưu Thanh Vương chụp ở Hoa Kỳ mà tôi cứ tưởng như đang ngắm hoa phượng vĩ đổ rục trong công viên ở Việt Nam. Màu đỏ của lá được tăng độ đậm đặc nhiều nên thật nổi. Rất tiếc hình ảnh ông cung cấp trong files quá nhỏ nên không được đẹp. Ảnh trong phòng triển lãm chắc chắn đẹp hơn nhiều.

Song song với triển lãm là việc ra mắt quyển sách ảnh có tên “My Homelands”. Tác giả ngụ ý nói đó là

Việt Nam và Hoa Kỳ. Tác giả đã dành một khoản tiền lớn để in quyển sách ảnh thật đẹp, khổ lớn, loại để coffee table. Quyển sách ảnh này ra đời giúp Lưu Thanh Vương là người Việt đầu tiên ở hải ngoại in sách ảnh cá nhân, khổ lớn, bìa cứng, có ảnh màu bọc ngoài. Vì không có sách trong tay nên không thể ghi nhiều hơn, chỉ xem hình bìa đủ biết sách thật đẹp. Lưu Thanh Vương đã mở đường cho anh chị em nhiếp ảnh khắp nơi.

Chúc nhiếp ảnh gia Lưu Thanh Vương thành công mỹ mãn.

Triển lãm ảnh nghệ thuật tại San Jose

Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam Bắc California sẽ khai mạc cuộc triển lãm ảnh tại phòng triển lãm của trường Âu Lạc, địa chỉ 2268 Quimby Road, suite E, San Jose, CA 95122, từ ngày 5-1-2011 đến 4 giờ chiều ngày Chúa Nhật 23-1-2011. Đây là địa điểm hội thường triển lãm ảnh từ nhiều năm qua.

Lễ khai mạc sẽ diễn ra lúc 10 giờ sáng Thứ Bảy, 15-1-2011.

Được biết đây là cuộc triển lãm không định kỳ, không chủ đề, của hội viên Hội Ảnh Nghệ Thuật Bắc California, mà trong đó có nhiều vị đã thành danh như Ngô Thanh Tùng, Trần Minh Vàng, Nguyễn Văn Chu, Phạm Châu, Nguyễn Thị Huệ, Nguyễn Hoàng An, còn có những tên tuổi mới như Lê Đình Khiết, Lê Phước, Lê Thị Mỹ. Hình ảnh rất phong phú với nhiều sắc thái đặc biệt, nói lên đặc tính và lối ảnh của từng nhiếp ảnh gia.

Hội Ảnh Nghệ Thuật Bắc California, trụ sở tại San Jose, dưới sự hướng dẫn của hội trưởng Trần Minh Vàng, là một phân bộ của Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam toàn quốc, trụ sở ở Garden Grove, California, qua sự điều hợp của nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa.

Nói về nhiếp ảnh, mọi người đều biết nhiếp ảnh là ghi chép bằng ánh sáng. Trong cuộc triển lãm này người yêu thích nhiếp ảnh sẽ khám phá ra kỹ thuật dùng ánh sáng kỳ thú để tạo những hình ảnh tầm thường thành ảnh đẹp lạ lùng, bắt mắt người xem. Phải xem tận mắt mới thấy được tại sao có người đi chụp hình bất cứ ngày hay đêm, nắng hay mưa. Người xem cũng có cơ hội xét nghiệm kỹ những ngón nghề làm hình độc đáo của thời đại, được thể hiện qua nhiều tác phẩm trong phòng triển lãm này. Nhiếp ảnh là nghệ thuật. Nghệ thuật cần sáng tạo. Sáng tạo là làm điều mới. Vì vậy người chụp hình cũng cần có tư tưởng mới, có lối chụp hình mới, làm hình mới để thích ứng với thời đại mới. Nói thế không có nghĩa là người ảnh bỏ hết lề lối cũ. Họ chỉ dùng nét mới để bổ sung cho định chế cũ.

Trong cuộc triển lãm này ngoài tác phẩm của các hội viên ở Bắc California, còn có tác phẩm của các nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa, Thái Đắc Nhã, Thanh Hằng, Phạm Mạnh Tiến, Lê Minh Khải, Phan Ngọc Hà và Thắm Thúy Lan từ Nam California. Ngoài những tác phẩm màu và đen trắng chụp theo lối chân phương, khách thưởng lãm sẽ có dịp xem những tác phẩm khai phá tân kỳ của nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa.

Vào cửa miễn phí. Muốn biết thêm chi tiết, xin vui lòng liên lạc với nhiếp ảnh gia Trần Minh Vàng, điện thoại (408) 398-2330.

Như trên đã đề cập, nhiếp ảnh là dùng ánh sáng để ghi chép. Nhiều khi người chụp ảnh quên ứng dụng chiều hướng ánh sáng để đạt điều mình mong muốn. Loại ánh sáng nghịch, cũng gọi là trái sáng có ảnh hưởng rất mạnh trên ảnh mà nhiều người cố né tránh vì không quen dùng. Hôm nay tôi xin trích vài ảnh dùng ánh sáng trái (nghịch), để chúng ta rút ra bài học cần thiết.

Trước hết mời bạn xem ảnh “Ánh sáng cuối đường hầm” của người ảnh Phạm Châu.

“Ánh sáng cuối đường hầm”

Phạm Châu

Tên của tác phẩm cho ta hình ảnh từ trong tối nhìn ra lỗ sáng. Như thế sự tương phản giữa tối và sáng rất mạnh. Người ảnh gặp điều khó để giải quyết. Thông thường nếu đo sáng ở chỗ sáng đủ để ảnh có chi tiết thì trong tối hoàn toàn bị mất hết. Muốn trong tối có chi tiết ta cần ánh sáng phụ để trong tối có đủ sáng mà chụp ảnh. Nếu không ước lượng được độ sáng từ hai nguồn sáng, ảnh sẽ không đẹp. Trong ảnh “Ánh sáng cuối đường hầm”, Phạm Châu tạo nguồn sáng yếu hơn, góc độ hơi thấp, từ trong tối chiếu thẳng ra nguồn sáng ở ngoài chiếu vào. Luồng sáng từ ngoài hang động chiếu vào được nhìn thấy rõ nhờ vách hang động sậm đen. Luồng sáng có những tia xẹt vì có lá hoặc nhánh cây chặn ánh sáng trên đường chiếu sáng của nó. Nói cách khác, nhờ tối nên ta thấy sáng.

“Hoa huệ” của Nguyễn Thị Huệ

Phạm Châu chụp chủ đề ở tầm trung, Nguyễn Thị Huệ chụp ảnh hoa huệ thật gần. Đường như Nguyễn Thị Huệ chuyên về chụp hình hoa huệ vì tên hoa trùng tên với tên cô chẳng? Hoa của Huệ rất dễ thương, uyển chuyển, dịu dàng, chỉ một hoa và một lá, một tâm hồn cô đơn. Cô dùng ánh sáng chiếu từ sau đóa hoa, có nghĩa là chiếu lại hương máy ảnh, nhưng ở góc độ xéo nên ánh sáng không lọt vào ống kính. Nhờ ngược sáng nên các gân của lá và hoa vì dày hơn phần khác, cản sáng nhiều hơn, cho ta thấy chúng rõ hơn. Những đường gân ấy hợp chung giúp cho đường bố cục thêm vững. Ánh sáng và màu sắc quyện lấy nhau thật đẹp, chuyển từ màu lục sậm, lên cao dần màu sắc nhẹ dần nơi điểm chính sáng, trở thành vàng, rồi chuyển qua đỏ tươi, bầm và tím thật nhịp nhàng. Ánh sáng thật đơn sơ, nhờ hậu cảnh đen huyền nên hoa nổi hẳn ra. Không có gì tranh giành ảnh hưởng nên hoa huệ có lá hỗ trợ chiếm trọn ảnh hưởng vai chủ của ảnh.

Trái với Phạm Châu và Nguyễn Thị Huệ, Ngô Thanh Tùng từ xa chụp hình hai thầy tu đứng nói chuyện ở cửa thiền đình, có nghĩa là Ngô Thanh Tùng từ trong tối xoay ống kính máy ảnh ra điểm sáng dễ chụp ảnh, tương tự như ảnh “Ánh sáng nơi cuối đường hầm” của Phan Châu. Tuy nhiên ảnh này có điểm khác hơn ảnh của Phạm Châu là Ngô Thanh Tùng không dùng đèn phụ đánh từ trong ra ngoài như ảnh kia. Do đó, phần tối của ảnh “Thiền Đàm” hoàn toàn tối. Cái tối này có lợi là làm cho người xem ảnh hưởng mắt ra chỗ sáng, để thấy hai thầy tu đang xá nhau. Bên

“Thiền đàm” của Ngô Thanh Tùng

ngoài trời sáng quá mạnh nên chi tiết hoàn toàn bị xóa hết. Theo định luật, ánh sáng ngược là ánh sáng xuyên qua những gì mỏng và có màu sắc dẹt. Vải là chất mỏng nên ánh sáng có thể xuyên qua, nhưng bị người là khối lớn, cản hết ánh sáng nên lộ ra vóc dáng của người.

Bạn thử tưởng tượng một cô gái thon, gọn, mặc quần áo mỏng, bạn chụp hình trái sáng, bạn sẽ thấy hình đen gần trọn đường nét hấp dẫn của thân hình cô gái mà không phải ảnh khỏa thân.

Ánh sáng rất lợi và cũng rất hại. Ánh sáng luôn luôn sẵn sàng cho mọi người dùng, tùy người dùng nó cho mục đích người muốn mà nó có lợi hay có hại.